

srečno izvršene preiskave ta, da sem bil pomaknjen za stopinjo više in mi je bila rana, katero sem bil prejel v začetku preiskave, zamazana vrh tega še s pohvalnim pismom o moji marljivosti v službi pravice.

## Naši dopisi.

Iz Bolcane na Tirolskem 24. rožnika. (*Velikanska svečanost.*) Včeraj je bil imeniten dan za naše mesto. Ponavljala se je „zveza Tirolskega naroda s presvetim srcem Jezusovim“, sklenjena leta 1796. Takrat so sklenili Tirolci to zvezo zato, naj bi jim ono pomagalo, Francoze iz dežele pregnati. In to se je tudi zgodilo; za to se obhaja vsako leto v našem mestu spomin na to zvezo. — Letos pa se je zveza ponovila v ta namen, da bi presveto srce ohranilo edinost vere v Tirolski deželi, katero je odpravil minister Stremayr s tem, da je protestantom dovolil, zbrati se v dve občini. Najlepša bila je ta svečanost predvčerajšnjim zvečer, to je, v četrtek. Po vseh gorah okoli mesta so goreli kresi in razne druge razsvetljave. To je bilo kaj velikanskega, da je moralo srce vsacega človeka ganiti; vsi hribi bili so polni lučic; na enem je bilo narejeno iz kresov srce Jezusovo, na drugem letna številka 1796., na tretjem so se rakete spuščale, na četrtem so streljali, da je grmel krog in krog. To Vam je bila vladi velikanska demonstracija! Naše mesto (po nemško „Bozen“, po laški „Bolzano“, zato jaz pišem slovenski „Bolcana“), je bilo vse okinčano, tako, da se je vsak čudil, ki vé, da je mestni odbor ves „liberalen“; kajti veliko mestjanov se dá terorizirati pri volitvah in pregovoriti, v srci so pa katoliški, kakor priprosti narod Tirolski. — Včeraj v jutro ob sedmih se je pričela procesija, da takošne nisem še videl. Prišlo je letos kakih 20.000 možakov iz vseh Tirolskih pokrajin; žensk bilo je malo, ker bila je cela stvar, kakor sem že omenil, bolj demonstracija, in zveza je bila ponovljena od moških, kakor leta 1796., ko je šlo za boj, toraj ta stvar ženske ne briga. Predolgo bi se mudil, ako bi hotel popisati vse Tirolske noše, ki sem jih tù videl. Šli so v procesiji dolina za dolino, vsaka s svojo zastavo; nekatere zastave so bile čisto raztrgane, ker so bile že mnogokrat v hudem boji; nesli so tudi vse zastave, kar so jih v raznih bojih Francozom in Lahom vzeli. Najlepši so bili „Zillerthalerji“, lepo raščeni ljudje z lepimi klobučki z zlatim cofom. Iz neke doline je šlo kakih 20 mož v zeleni obleki, ki so imeli vsak po 2 ali 3 medalije na prsih; v drugem kraji nosijo se čisto rumeno; največ bilo je videti pa rudeče barve. Klobuki so se videli raznih vrst, nizki in štokasti, ozki in širokokrajni, okrogli, špičasti itd. Nazoča sta bila dva škofa (eden iz Brixena, drugi iz Trente) in mnogo mnogo duhovščine iz dežele. Po procesiji je bila maša in potem je dal škof Vincencij papežev blagoslov; pri tem blagoslovu je pokleknilo najmanj 30.000 ljudi, ker mnogi, ki k procesiji niso šli, so prišli po blagoslov. Jaz ljudi nisem štel, pa če se motim, sem gotovo le premalo rekel, kajti na Vižmarskem taboru nas ni bilo toliko, pa so nas na 30.000 računali. — Kakor sem že rekel, vse mesto je bilo lepo okinčano: več slavolokov je stalo z napisi; po zidovih je viselo zelenih in rožnih vencev, pa mnogo svetih podob; na oknih so bile razobešene več ali manj lične preproge. Z vseh hiš so vihrale zastave; največ je bilo belo-rumenih (papeževih); poleg teh mnogo belorudečih (Tirolskih) in črno-rumenih (cesarskih); manj je bilo zeleno-belih (brambovskih). Nemške zastave nijedne ni bilo videti; iz tega se vidi, koliko ima Nemčija tù simpatij! Najbrž bi jo bili kmetje raztrgali, ko bi bili katero videli. — Zdaj naj pa še povem, kakošne ovire so se tej svečanosti delale od „liberalne“

strani. Magistrat je prepovedal vsako razsvetljavo po oknih. Možaki so hoteli priti s puškami na rami, pa prepovedalo se jim je to. Hoteli so pozvati vojake na noge, da bi red ohranili, kmetje pa so rekli: „mi smo prišli molit v mesto, ne pa tepst se; če boste vojake sklicali, s tem znate narediti kak nemir, a če jih pustite v kasarni, se mir ne bo kalil.“ In tako se je tudi zgodilo; nikakoršnega nereda ni bilo, samo enemu doktorju je kmet klobuk raz glave zbil, ker je memo procesije šel s klobukom na glavi. — Takošna je bila Tirolska narodna svečanost, in jaz dostavim le še to, da častim Tirolce pred vsemi drugimi narodi; zakaj drugi narodi, če napravijo kako svečanost, le samim sebi kadijo, same sebe hvalijo in časté, Tirolci pa Bogu čast dajejo in praznujejo svoje svečanosti z molitvami. In Bog bode pobožnemu in hrabremu narodu srečo dodelil, kajti njihovo geslo je še dandanes: „z Bogom za domovino“!

V Gorici 25. junija. — Naše mestno starešinstvo je imelo po volitvah že dve seji. V poslednji je župan naznanil, da Ljubljanska hranilnica noče našemu mestu posoditi 200.000 gold. Izvoljen je tedaj poseben odsek, da denarja drugde poišče. — Preteklo nedeljo (18. t. m.) je imelo občen zbor „podporno društvo Goriških obrtnikov“, kateremu predsednik je župan. Dne 6. februarja t. l. je bilo sklenilo to društvo napraviti si knjižnico in zbirko načrtov in modêlov obrtnijskih. Odbor je 28. maja potrdil osnovo novih toček v pravilih zadevajočih sklep 6. februarja t. l. Te točke je imel občni zbor v nedeljo odobriti. Zbralo se je 38 društvenikov; ali — kaj se zgodi? Malo da ne edinoglasno so glasovali proti popravi pravil, t. j. proti točkam, ki jih je bil odbor osnoval in nasvetoval, in to brez razgovora. Vzrokov družih niso navajali, nego tega, da poprava pravil ni potrebna, da naj ostane vse, kakor je. In treba vedeti, da je bil odbor že nabral za biblioteko kakih 300 gl. prostovoljnih darov. Župan-predsednik in vladin komisar, dvorni svetovalec gosp. baron Rechbach, sta zboru živo prigovarjala, da naj ostane zvest sklepu 6. dne februarja, da oni sklep zahteva popravo pravil itd., ali vse bilo je zastoj. „Is.“ je zdaj „ausser Rand und Band“ zavoljo dogodka 18. t. m.; podpredsednik podpornega društva P. M. — po onem sklepu razžaljen — se je odpovedal odborništvu; drugega odbornika gosp. L. spet v „Is.“ napadajo, z eno besedo velika zamera na desno in na levo, velika osupnenost v nekih krogih. K čemu tak hrup zavoljo ene določbe nekaterih obrtnikov? Zato, ker za tem gromom brž ko ne kak drug zajček tiči. Sumijo namreč nekateri, da so mislili društvo preuravnati za Bog si vedi kakošne namene, ter da so društveniki to slutili. Čas nam tudi to skrivnost razjasni. — Še druga lepša se je v ponedeljek (19. t. m.) na Travniku blizo škofije o poldne zgodila. Trop 10 ponedeljskih pohajalcev (rokodelcev?) je 2 finančna stražnika razorožil! (Policija je bila znabiti spet povsod drugod, samo na Travniku je ni bilo.) Vzrok temu nezaslišanemu dogodku je bil ta, da je bil tisti večer prej nastal na Kórenji prepir med omenjenimi civilisti in nekimi drugimi finančnimi stražniki, kateri so bili zneblivši se napadnikov — ušli. Drhal, misleč, da so ubežali finančniki v kosarno, hotela jih je imeti vên, in, ker ni stražnega oficirja prijazno prigovarjanje — češ, da jih v kosarni ni — nič pomagalo, moral je veleti glavni straži, da naj prime za orožje. Zdaj še le so se razsajalci razkropili. Pravijo, da povod prepiru v nedeljo večer je bilo slovensko petje v gostilnici pri Rajhu. Še tega bi manjkalo, da bi se začelo spet ščuvanje proti Slovencem! — Te dni so naredili pri tukajšnji plinarnici peč za galêto, da se svilod umorí in galêta dalj časa hraniti in prenašati dá. Eden vzro-



kov te naprave je tudi ta, da niso ljudje prisiljeni podvreči se monopôlu brezvestnih, dogovorjenih kupcev, ampak da prodajo svoj pridelek lahko kjer in kedar hočejo. V pičli uri se dá popariti v novi peči 300 kilogramov galête. — Mladi krompir v okolici Goriški se prodaja na Dunaj in dalje po 6–7 sold. kilogram.

Iz Bizovika 27. rožnika. — V nedeljo popoldne je napravila naša čitalnica veselico, katero je le motilo deževno vreme, ki nas kmete moti zdaj tudi na travnicah, da ne moremo z mrvo domú, kakor bi radi. Vendar smo z veseljem poslušali lepo petje gosp. pevcev, ki jih je vrli naš predsednik gosp. Fr. Kadilnik iz Ljubljane pripeljal. Razveselil nas je tudi gospod dr. Jan. Bleiweis, ki nas Bizovičanov nikoli ne pozabi, s prihodom svoje rodovine, in nam v srce segel z govorom, v katerem se je spominjal lepe prve Bizoviške veselice lanskega leta pa prezgodaj umrlega prvega čitalničnega predsednika gosp. Štefeta in pa njegovega naslednika gosp. Kadilnika, rodoljuba z dušo in telesom. Gostilnica Babnikova je gostom postregla z dobrim vinom in pivom, pa tudi s kosom pečenke. Drugi pot, upamo, da bomo bolj srečni z vremenom.

Iz Ljubljane. — Danes (27. junija, ki je pravoslavni zgodovinski Vidovdan) se ima začeti boj med Srbijo in Turčijo, ž njim pa krvava dôba, katere konec samo Oni vé, ki „veliko pratiko“ piše. Knez Srbski Milan sam je imel 26. dne t. m. oditi v središče svoje armade, ki je že poprej odpotovala na mejo Turško. Vladni časnik „Polit. Corresp.“ sam piše, da sta v Belemgradu Ruski in Angleški vpliv celih 8 dni hud boj bila okoli kneza Milana in Srbske vlade za mir, — in, kakor najnovejša poročila se glasijo, da je zmagal vpliv Ruski, ki bode konec naredil vsemu diplomatičnemu besedovanju in mučence jugoslovanske rešil iz krempljev krvoločnih Turkov, kajti Ruski časnik „Golos“ piše: „Rusija bode nekoliko časa boj mirno gledala, al nikakor ne bo dopustila, da bi sorodni narodi na Balkanu v boji propali, če tudi bi zaradi tega se po vsi Evropi vnel plamen vojske!“ In če Bog dá in sreča junaška, odkljenkalo bode na veke Turkom v Evropi. Vsakdo pa, ki ima še kaj človeškega srca v sebi, mora želeti, da se to kmalu zgodi, in mi Slovani še posebej kličemo: Bog pomози!

— (Iz seje deželnega odbora 24. junija.) Odgovor ministerstva kmetijstva na dopis deželnega odbora zaradi naprave kmetijske šole vzel se je na znanje, poleg katerega ima prihodnji deželni zbor obravnati razpravo: ali samostojna kmetijska šola ali nadaljevalne kmetijske šole pri ljudskih šolah? — Zadnjemu deželnemu zboru vložena prošnja mnogih Ljubljanskih obrtnikov in rokodelcev, da bi se odpravile obrtniške delavnice v jetnišnicah na Ljubljanskem gradu in na Žabjeku, se izroči in toplo priporoči deželni vladi v uvažanje. — Oddale so se 4 izpraznjene Schellenburgove dijaške štipendije. — Pismo vodstva šole za slepe v Lincu se izroči deželni vladi zaradi razpisa štipendij, ki se morejo v omenjeni šoli več slepim otrokom iz Kranjskega oddati. — Občini v Škofji Loki se dovoli za leto 1876. poberanje 20% priklade na direktne davke s pristavkom, naj županstvo skrbi za to, da se občinski stroški za prihodnje leto zopet znižajo na prejšnji normalni stan. — Za zidanje šole na Dobravi pri Radoljici je deželni odbor sklenil, pogojno za l. 1877. dati 600 gld. podpore iz normalnošolskega zaklada. — Deželni odbor je pritrdil, da se učiteljska služba v Čatežu oddá sedanjemu učitelju Alojz. Račiču v Postojni.

— (Zaradi poročila iz seje mestnega odbora 20. t. m.) je od g. župana prejelo vredništvo sledeči popravek:

„jaz sem pri odhodu nekaterih odbornikov ostale precej preštel, in zapazivši nezadostovito število, sejo brez dalnega posvetovanja ali sklepanja zaključil.“ — Mi sami bi bili ono formalno pomoto danes popravili, omenivši meritorično stvar, to je, da je sklep o navedenih uličnih premembah ostal v drugi seji, 22. junija, kakor je bilo v „Novicah“ poročano. Ko bi v Ljubljani ne imeli mnogo drugih potrebniših stvari (potov, uličnega tlaka itd.) popraviti ali marsikaj novega napraviti, no, bi rekli, povečujete svojega Anastazija itd.; al pri sedanjih ubogi blagajnici je to očitna potrata.

— (Komisija za vcenitev zemljišč) v okraji Kranjskem začne svoje delovanje 3. dne julija v občini Cerkljanski l. razrednega distrikta.

— (Zaradi bivše goveje kuge) v Hrastovem dolu na Dolenskem je deželna vlada Zagrebška 15. dne t. m. ukazala, da iz Kranjskega sme goveja živina, klaja in stelja na Hrvaško priti le na 5 krajih, namreč le pri Samoboru, pri Kostanjevcu, Zakanji, Severinu, Brodu in Prezidu. Po zdravniških spričalih pa mora se skazati, da je živina zdrava in da je iz kraja zdravega. Kdor drugje hoče iz Kranjskega na Hrvaško z živino, klajo ali steljo, zgubi živino in blago.

— (C. k. deželni šolski svet na Kranjskem) je kupil od Matice slovenske vse jej še v založbi ostale iztise (140) „Zgodovine Avstrijsko-ogerske monarhije za srednje šole in učiteljska izobraževališča“, spisal Janko Krsnik. Ti iztisi se bodo podelili šolskim knjižnicam na Kranjskem. Prav tako! Al lepa Krsnikova knjiga je s tem razprodana. Ko bi se pa danes ali jutri utegnili vpeljati v šole, moral bi se napraviti drugi natis. Upamo, da ga bode treba.

— Častiti gosp. Klun je pretekli teden prišel iz Dunaja nazaj, zdrav in vesel.

— (Po sklepu zadnjega občnega zbora banke „Slovenije“) ima izredni občni zbor biti julija meseca. Zdaj pa slišimo, da ga vodstvo namerava sklicati še le avgusta meseca. Kako to? Vsaj še veljajo pravila njena, po katerih (§. 13.) ima prvo besedo „občni zbor akcionarjev“, ravnateljstvo pa (§. 38) je „izvrševalni organ društva“. Pravila so zakon vsacemu zavodu.

— (Dramatično društvo.) Občni zbor „slovenskega dramatičnega društva“ za leto 1876. je 5. julija ob 6. uri popoldne v čitalniški dvorani v Ljubljani. Vrsta razgovorov: 1. Ogovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev predsednika, blagajnika in novega odbora. 5. Posamesni predlogi. Vsi udje so uljudno povabljeni.

V Ljubljani 20. junija 1876.

Za odbor:

Jan. Murnik,  
predsednik.

Janko Kersnik,  
tajnik.

— (Dramatične predstave.) Družba igralk in igralcev dramatičnega društva napravlja sedaj v mestih in trgih po deželi gledališke predstave. V Kamniku se je prva teh predstav 18. t. m. z izvrstnim vspehom vršila. Druga predstava bode 29. t. m. v Loki. Predstavljali se boste igri: „Kje je meja?“ — in „Kedo se zadnji smeje?“ Svirati bode pri predstavi oddelek izvrstne hrvaške vojaške godbe, ter se bodo pele tudi nekatere pesmi. Naj se po deželi to hvalevredno podvzetje povsodi krepko podpira!

— (Čitalničin odbor) je v svoji poslednji seji sklenil iskreno vdeležbo pri svečanosti v spomin mnogozaslužnemu, žalibog prerano umrlemu prof. A. Janežiču, ki jo Koroški rodoljubi snujejo za mesec avgust t. l. Izvolil je v ta namen poseben odsek, ki naj učini



vse, česar treba, da se vabilu iz Celovca dostojno vstreže s pripomočjo vseh narodnih društev na Kranjskem.

— (*Jezdárske umetnike*) imamo zdaj tukaj, došle iz Zagreba. Čeravno je vreme deževno, vendar je jezdišče Sidolijevo na sejmskem trgu vsak dan polno, ker je komedija jako všeč občinstvu. Jezdišče (circus) je sicer pokrito s platneno streho; kedar pa velika ploha pride, dežuje scurkoma na gledalce. Če si vstopnino plačal, pa hočeš bežati zarad plohe tudi brž v začetku komedije, ne dobiš vstopnine nazaj. Jezdarji ostanejo menda 4 tedne v Ljubljani.

— (*Pobirki iz časnikov.*) Pričkanje o novem strelišči, ki ima daleč zunaj mesta tje nekam za „Rosenhügel“ priti, je zadnje dni na dnevnem redu v časnikih in gostilnicah Ljubljanskih. Nam se dozdevajo vsi ti prepiri „de lana caprina“, ker mislimo, da strelišča so zastarale naprave, in če Ljubljansko strelišče v trdnem zidanji že več let hira, (vsaj ga je ranjki župan Hradecký pred 30 leti le z velikim trdom pogina rešil), bode v malo letih konec vzelo daleč zunaj mesta v večidel leseni kolibi. Koliko strelcev neki bode hodilo dolgo pot na novo strelišče vzlasti v slabem vremenu, in koliko jih bode stanovitnih ostalo, če s streljanjem po novem principu na bolj oddaljeno tarčo bodo si praznili svojo blagajnico? Vzdrževanje strelišnega poslopja bo mnogo novcev stalo; kje pa so tisti strelci, ki jih bodo žrtvovali, ko bode „prvi strelski ogin“ ugasnil? Streljanje je drago veselje; časi pa so pretekli, ko so ljudje „brez škode“ denar trosili. Zato „*requiescat in pace*“ — novo strelišče!

### Novičar iz domačih in ptujih dežel.

*Iz Dunaja.* — Presvitli naš cesar in car Ruski se snideta v Hebu na Českem, kamor tudi cesarjevič Rudolf pride; 9. ali 10. julija gredó vsi skupaj v Reichstadt. Cesar naš spremi Ruskega cara do Tečna in se potem vrne v Prago k vdovi cesarici Mariji Ani. Shod ta, čeravno zelo neljub Andrassyu, bo gotovo velevažen za rešitev Turških homatij.

— Vojni minister baron Koller je odstopil in njegovo mesto nastopil grof Bylandt-Rheid, slavnoznani izvedenec v topništvu in pisatelj na tem polji.

— Minister Stremayr je pred odhodom v toplice izdelal glavna načela za 3 državne postave (o uravnavi duhovske plače, farnih občin in patronatnih razmer), ki imajo v prihodnjem državnem zboru v razpravo priti. S temi postavami bode vendar enkrat konec onemu berachenju po tako imenovanih „Stremayerjevih groših.“

— Tukaj je prišel na svetlo nov velikansk tednik „Wiener Beobachter“, politiško-lepoznanski časnik, ki za  $\frac{1}{4}$  leta stane 1 gold. 90 kr.

*Česko.* Iz Prage. — Novoizvoljeni župan dr. Zeithamer, eden izmed prvakov staročeske, to je, prave narodne stranke, ni potrjen. — Mladočeska, to je, liberalna stranka, ki ima dvojni obraz tako, da z enim dobrika se narodu, z drugim pa nemčurskim ustavovercem, je — se ve da inspirirana od ministerskih krogov — po smrti Palackovi zopet pričela komedijo „miru in sprave“ s Staročehi. „Politik“, „Pokrok“ in „Čeh“, glasila značajne staročeske stranke, zavračajo ves mladočeski manêver kot hinavsko dejanje. „Kako se drznete

reči, da na grobu Palackega in iz pietete do njega hočete spravo z nami — pravi „Politik“ — ko vendar Palackega nikoli niste spoštovali!“ „Če glasilo mladočehov „Narodni listy“ na čelo svojemu listu stavi teatralično „poslano“, da narod nujno zahteva spravo — vpraša „Politik“ dalje — kateri narod se za vami skriva?“ Razdraženosti noben pošten narodnjak želeti ne more, in zato bomo srečni, ako se povrne prava sloga med narodne zastopnike; al da bi se zopet oni goljufni mir od leta 1873. povrnil med nas, tega nečemo. Manjšina naj spoštuje večino, to je po Riegerjevih tehtnih besedah prava národna sprava po vsem svetu. Nihče ne veruje, da bi mogoča bila resnična sprava s takimi elementi — pravi „Čech“ — ki so zapustili tolikoletni skupni narodni tabor le iz sebičnih namenov, ki njim koristijo, narodu pa so na veliko škodo. — Hranilnica Pražka, ena najbogatejših hranilnic Avstrijskih, je oklicala te dni, da noče sprejemati več vsega denarja, ki se pri njej naložiti hoče, in da bode namesti po 5 gld. od 100 vprihodnje dajala le po 4 gld. od 100 obresti. Vse bi zopet rado svoj denar zaprlo v varno skrinjo hranilnic, ona pa potem ne vé, kam z denarjem. To pač niso vesela znamenja o zaupanju na boljše čase!

*Iz Turškega bojišča.* — Vse pomirjevanje bilo je tedaj zastoj, Turčija ne more zadušiti ustaje. Zadnjih dogodbe v Carigradu vzrok se podtika Angleški, ki je hotela vničiti Ruski vpliv na Turškem dvoru in se sama vvesti v srce Turčije. To se ji je tudi posrečilo. Ignatiev je ob moč, a s tem je bila Rusija gnana na drugo pot, kar zdaj čedalje očitneje postaja. — „Die beiden russischen Fanghunde“ — kakor „N. fr. Pr.“ imenuje Srbijo in Črnogoro — sta zdaj res zobe pokazala. Najnovejši telegrami poročajo, da se 30. t. m. pričakuje v Srbiji vojni oklic, armada pa se je že v treh oddelkih pomaknila proti meji; enega teh oddelkov, ki je proti Nišu mahnil, komandira Ruski general Černajev. S Srbijo v isti vrsti koraka Črnagora. Knez je sklical vse moške, ki morejo orožje nositi, od 17. do 60. leta, za čas vojske bo vlado prevzel senat, ker knez bo vojni poveljnik. Tako je vojska gotova, in 30. t. m. jo imate obe državi napovedati Turkom. Avstrija bo meje strogo zaprla z vojaki in žandarji. Kako dolgo bodo Evropske moči od daleč mirno gledale ta boj, to bodo odločile kmalu dogodbe. — Na bojišču, posebno v Bosni in Bulgariji, je čedalje več ustajnikov, vedno se sliši o hudih praskah. Tako je četa hrabrega Amelića Turke pri Bišću popolnoma potolkla. — Med tem pa nepretrgano prihajajo beguni na Avstrijsko zemljo. V Sisek jih je 23. t. m. prišlo okoli 4000 iz Bosnije, veliko več pa jih je še na poti. Reveži so izstradani in lačni in prebivalci jih krepčajo s kruhom in drugimi jedili. Reva teh ljudi je grozna, zato z nova na pomoč z darili, bratje Slovenci! Angleži zbirajo svoje brodovje okoli Turških bregov. Namen njihov je gotovo, polastiti se Turških ladij ob času boja, kakor so se nekaj polastili Danskih. Tako že preži vsak na svoj kos, ki mu bo pripadel po razpadu Turčije; vsak bo nekaj dobil, le tega še nihče ne vé, kaj in ali bo sploh kaj dobila Avstrija. Če bi nič ne dobila, bili bi to nasledki nesrečne politike Andrassyeve.

### Vabilo na naročbo „Novic“.

Ker „Novice“ nimajo navade, listov svojih vsiljevati občinstvu, zato ponavljamo še enkrat vabilo, v 25. listu razglašeno.

Administracija „Novic“.